

بررسی تغییرات محتوی و عملکرد تروپان آلکالوئیدهای هیوسیامین و اسکوپولامین ریشه و شاخصاره گیاه بذرالبنج (*Hyoscyamus niger*) تحت تاثیر باکتری‌های ریزوسفری سودومونادس و تنش کم آبی

منصور قربانپور^{۱*}، ناصر مجnoon حسینی^۲، شمسعلی رضازاده^۳، منصور امیدی^۲، کاظم خوازی^۴، مهرناز حاتمی^۵

- ۱- استادیار، گروه گیاهان دارویی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه اراک، اراک
 - ۲- استاد، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده علوم مهندسی کشاورزی، دانشگاه تهران، تهران
 - ۳- استادیار پژوهش، گروه فارماکوگنوزی و داروسازی، پژوهشکده گیاهان دارویی جهاددانشگاهی، کرج
 - ۴- استادیار، گروه میکروبیولوژی، موسسه خاک و آب، کرج
 - ۵- دانشجوی دکترای باگبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه گیلان، رشت
- *آدرس مکاتبه: اراک، دانشگاه اراک، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، گروه گیاهان دارویی،
کدپستی: ۳۸۱۵۶-۸-۸۳۴۹

پست الکترونیک: m_ghorbanpour@yahoo.com ,m_ghorbanpour@Araku.ac.ir

تاریخ تصویب: ۸۹/۷/۱۸

تاریخ دریافت: ۸۹/۶/۲۱

چکیده

مقدمه: علاوه بر نقش عوامل فیزیکی از قبیل تنش‌های اسمزی در تولید ترکیبات ثانویه، مسیرهای خاص ساخت این متابولیت‌ها با تلقیح میکرووارگانیسم‌ها نیز تحریک می‌شود.

هدف: هدف این مطالعه، بررسی اثرات محرك رشدی سویه‌های فلورسنس و پوتیدا به همراه تنش کم آبی روی رشد ریشه‌ها و افزایش محتوی و عملکرد هیوسیامین و اسکوپولامین ریشه و شاخصاره گیاه بذرالبنج می‌باشد.

روش بررسی: ۲ گرم از ماده خشک گیاهی با ترکیب کلروفرم- متانول- آمونیاک ۲۵ درصد به نسبت ۱:۵:۱۰ و به مدت ۱۰ دقیقه در معرض اولتراسونیک قرار گرفت. سپس ۲۵ میلی‌لیتر کلروفرم و ۱۰ میلی‌لیتر اسید سولفوریک ۱ نرمال به آن اضافه و کاملاً هم زده شد. پس از استخراج آلکالوئیدها، نمونه حاصل قبل از آنالیز با دستگاه GC در ۱ میلی‌لیتر متانول HPLC حل شد.

نتایج: نتایج نشان داد که بیشترین مقادیر محتوی آلکالوئید در ریشه (هیوسیامین: ۳/۶٪ درصد ماده خشک و اسکوپولامین: ۰/۱٪ درصد) و شاخصاره (هیوسیامین: ۰/۸٪ درصد و اسکوپولامین: ۰/۴٪ درصد) در گیاهان تحت تیمار فلورسنس در شرایط تنش شدید کم آبی (تخلیه ۹۰ درصد رطوبت مزرعه) به دست آمد. در مقابل، حداکثر عملکرد آلکالوئیدها در ریشه (هیوسیامین: ۱/۹٪ میلی‌گرم در گیاه و اسکوپولامین: ۰/۸٪ میلی‌گرم در گیاه) و شاخصاره (هیوسیامین: ۵/۸٪ میلی‌گرم در گیاه و اسکوپولامین: ۳/۰٪ میلی‌گرم در گیاه) در گیاهان تحت تیمار پوتیدا در شرایط تنش خفیف کم آبی (تخلیه ۳۰ درصد رطوبت مزرعه) حاصل شد.

نتیجه‌گیری: باکتری‌های ریزوسفری با تولید هورمون‌های رشد به عنوان محرك درسترنز تروپان آلکالوئیدها عمل می‌کنند که در نتیجه آن محتوی و عملکرد آلکالوئیدها افزایش پیدا می‌کنند.

گل واژگان: بذرالبنج، تروپان آلکالوئیدها، هیوسیامین، اسکوپولامین، باکتری‌های ریزوسفری محرك رشد، تنش کم آبی

مقدمه

اقتصادی به نظر می‌رسد. تاکنون محرک‌های زیادی از قبیل تنش‌های محیطی و غیره به منظور دستیابی سریع به آکالالوییدها گزارش شده است. اگر چه این تنش‌ها، رشد و نمو گیاهان زراعی را به طور معکوس تحت تاثیر قرار می‌دهند اما محتوی متابولیت‌ها اکثراً از طریق اثرات مشتی که تنش‌ها روی مسیرهای متابولیکی ساخت ترکیبات موثره گیاهان دارویی دارند افزایش می‌یابد [۷]. همچنین تلقیح گیاهان با میکروارگانیسم‌ها مانند باکتری‌های ریزوسفری مسیرهای خاص متابولیت‌های ثانویه را تحریک می‌کنند [۸]. این باکتری‌ها می‌توانند با استفاده از مکانیسم‌های مختلفی به طور مستقیم در افزایش رشد و عملکرد گیاه ایفای نقش کنند. افزایش انحلال عناصر غذایی کم محلول مانند فسفر، تولید ACC - آمیناز، تولید هورمون‌های رشد گیاهی مانند اکسین، تثبیت نیتروژن و تولید سیدروفور از مهم‌ترین مکانیسم‌های مورد استفاده در این روش می‌باشند. در سال‌های اخیر، بسیاری از آزمایش‌ها روی نقش میکروبی و همزیستی قارچ‌های میکوریزا و باکتری‌های محرک رشد تحت شرایط تنش خشکی در برخی گیاهان زراعی انجام شده است [۹]، اما مطالعه جامعی که اثرات این باکتری‌ها را تحت تنش کم آبی روی گیاهان دارویی و تولید متابولیت‌های ثانویه نشان دهد انجام نشده است. پیشینه تحقیق نشان می‌دهد که در اکثر مطالعات انجام شده، عملکرد متابولیت‌های ثانویه تحت تیمارهای مربوطه مورد توجه قرار نگرفته و صرفاً محتوی و غلظت این متابولیت‌ها در یک اندام خاص بررسی شده است. از آنجا که یکی از مشکلات اساسی صنعت داروسازی ایران تهیه مواد اولیه مورد نیاز این صنعت می‌باشد، تحقیق روی مواد موثره موجود در گیاهان دارویی بومی کشور و افزایش مقدار آنها کمک ارزنده‌ای در رسیدن به خودکفایی دارویی است. هدف این مطالعه بررسی اثرات محرک رشدی سویه‌های فلورسنس و پوتیدا (محرك‌های بیولوژیک) به همراه تنش کم آبی (محرك فیزیکی) روی رشد و افزایش محتوی و عملکرد آکالالوییدهای هیوسیامین و اسکوپولامین ریشه و شاخساره گیاه بذرالبنج می‌باشد.

گیاه بذرالبنج (*Hyoscyamus niger*) از تیره سیب‌زمینی (Solanaceae) گیاهی دارویی است که از نظر وجود آکالالوییدهای تروپان اهمیت به سزایی دارد. هیوسامین و اسکوپولامین دو آکالالویید اصلی تروپان در گیاهان خانواده سیب‌زمینی هستند [۱]. دایره محیطیه در ریشه‌های جوان و ریشه‌هایی که قادر رشد ثانویه هستند مکان بیوسنتزی این تروپان آکالالوییدها بوده و آنزیم‌های عمدۀ مسیر ساخت آنها در این محل قرار دارند [۲]. مقدار زیادی از این تروپان آکالالوییدها پس از سنتز به اندام‌های هوایی منتقل و در واکوئل بافت‌های مختلف متتمرکز می‌شوند [۳]. تروپان آکالالوییدهای هیوسیامین و اسکوپولامین ترکیباتی با خاصیت پاراسمپاتولیتیک می‌باشند و به طور گسترده در درمان طیف وسیعی از بیماری‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند [۴]. از این ترکیبات برخی داروهای مهم از قبیل اسکوپولامین هیدروبرمید و هیوسیامین سولفات که داروهایی‌آنتی اسپاسمودیک، آنتی کلینرژیک و مسکن هستند تولید شده است. سنتز صنعتی این ترکیبات به دلیل ساختمان شیمیایی پیچیده آنها از لحاظ اقتصادی مقرون به صرفه نبوده و این ترکیبات هنوز از برخی گیاهان متعلق به تیره سیب زمینی از قبیل شایبیزک، داتوره و سایر تیره‌های گیاهی مانند شب بو استخراج می‌شوند [۵]. تحقیقات بسیار زیادی در زمینه تولید درون شیشه‌ای آکالالوییدها و نیز مهندسی متابولیک آنها به منظور دستیابی به لاین‌های سلولی پر بازده (تولید اسکوپولامین بیشتر) در طی سال‌های گذشته صورت گرفته است. نتایج حاصل از این تحقیقات نشان داده که میزان تولید تروپان آکالالوییدها در کشت سلول‌های تمایز نیافته (کشت کالوس و سوسپانسون سلولی) در گیاهان مختلف تیره سیب‌زمینی بسیار ناچیز بوده و یا مواد مذکور در این کشت‌ها اصلاً تولید نمی‌شود [۶]. امروزه تلاش‌های زیادی در زمینه کشت درون شیشه‌ای ریشه‌های مویین گیاهان مذکور به منظور تولید تروپان آکالالوییدها انجام می‌شود ولی متأسفانه تلاش‌های مذکور هنوز به نقطه عطف اقتصادی مطلوب نرسیده است. بنابراین هنوز هم تولید این متابولیت‌ها در سطح وسیع و گیاه کامل تنها روش موفق و

مواد و روش‌ها

آماده سازی و جوانه‌زنی بذر

اطراف بستر کشت گیاهچه‌ها در گلدان (حفره‌های به عمق ۱ سانتی‌متر) اعمال شد. بعد از تلقیح، دو گیاهچه درون گلدان‌های پلاستیکی (15×20 سانتی‌متر، حاوی ۴ کیلوگرم خاک) کشت شدند. بعد از ۴۵ روز پس از کشت گیاهان به مدت ۴۵ روز نیز در معرض تنش کم آبی قرار گرفتند. میزان رطوبت ظرفیت مزرعه‌ای (Field Capacity) با استفاده از دستگاه صفحه فشاری (Pressure Plate Apparatus) تعیین شد ($12/5$ درصد). برای اعمال تیمارهای تنش کم آبی، ابتدا وزن گلدان‌ها در حد رطوبت ظرفیت مزرعه و همچنین سطوح مختلف مصرف آب قابل استفاده خاک محاسبه و سپس تمام گلدان‌ها با آب مقطر آبیاری شدند تا به حد رطوبت ظرفیت مزرعه‌ای رسیدند. پس از این مرحله و با توزین روزانه گلدان‌ها، مقدار آب مصرفی آنها محاسبه و پس از رسیدن رطوبت به حد مجاز تعیین شد. در هر تیمار، آبیاری گلدان برای رسیدن به حد ظرفیت مزرعه انجام گرفت. برای جلوگیری از تبخیر، سطح گلدان‌ها توسط یونولیت پلاستیکی سفید رنگ پوشیده شد. پس از ۹۰ روز از کشت، گیاهان برداشت و نمونه‌برداری‌های مربوطه انجام شد. این تحقیق بر اساس آزمایش فاکتوریل در قالب طرح بلوک کامل تصادفی با دو عامل تنش کم آبی در ۳ سطح ($30, 60, 90$ درصد تخلیه رطوبت از حد ظرفیت مزرعه‌ای) و ۲ سویه سودوموناس به همراه تیمار شاهد (بدون تلقیح باکتری) در سه تکرار به اجرا در آمد. تمام گلدان‌ها پس از کشت و قبل از اعمال تنش کم آبی در حد رطوبت ظرفیت مزرعه‌ای تا ۴۵ روز حفظ شدند.

نمونه‌برداری و اندازه‌گیری صفات مرغولوژیکی و فیزیولوژیکی گیاه ریشه

نیمی از کل گلدان‌ها در مرحله رشد رویشی، پس از ۴۵ روز اعمال تنش کم آبی یعنی ۹۰ روز پس از کشت برداشت شدند. (بقیه گلدان‌ها جهت بهاره‌سازی گیاهان و بررسی تیمارها در مرحله گلدهی، به مدت ۳۰ روز به سردخانه ۴ درجه سانتی‌گراد منتقل شدند). بوته‌های برداشت شده، به بخش‌های ریشه و شاخص‌سازه جدا و ریشه پس از شستشوی کامل به دو قسمت ریشه‌های ظریف (با

بذر گیاه بذرالبنج از مزرعه کلکسیون گیاهان دارویی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان فراهم شد. بذر این گیاه تحت شرایط طبیعی، جوانه‌زنی کم و غیریکنواختی دارد، بنابراین به منظور شکست خواب بذر، تسريع در جوانه‌زنی و همچنین داشتن درصد سبز یکنواخت، بذرهای در دمای اتاق ($25 \pm 0/5$) تحت تیمار اسید چیرلیک (۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر به مدت ۴۸ ساعت) قرار داده شدند. سپس بذرهای به مدت ۲ دقیقه با آتانول ۷۰ درصد و ۱۰ دقیقه با سفید کننده شیمیایی ۲۵ درصد که حاوی ۶ درصد هیپوکلریت سدیم بود استریل سطحی شدند. بذرهای درون ظروف آزمایشگاهی پوشیده با دو لایه کاغذ صافی (شماره ۱) و مرتوب کشت شدند، بذرهای بعد از ۳ روز بیش از ۹۰ درصد جوانه‌زنی داشتند و زمانی که طول ریشه چه به ۱ تا ۲ میلی‌متر رسید با سوپانسیون مایه تلقیح باکتری‌ها تیمار شدند.

سویه‌های باکتری و شرایط رشد

دو سویه سودوموناس فلورسنس ۱۸۷ و پوتیدا ۱۶۸ با خصوصیات محرك رشدی متفاوت انتخاب شدند (جدول شماره ۱). برای تهیه مایه تلقیح از این سویه‌ها، یک لوب از هر سویه باکتری برداشته شد و به طور اسپیتیک به ظروف ۱۰۰ میلی‌لیتری حاوی ۵۰ میلی‌لیتر محیط مایع (Tryptone Soybean Broth TSB) انتقال داده شد. سپس این ظروف روی شیکر با دور ۱۲۰ و دمای ۲۸ درجه قرار داده شدند. پس از ۷۲ ساعت رشد باکتری‌ها در این محیط مایه تلقیح سویه‌ها آماده مصرف بودند. علاوه بر این، ظروف تلقیح نشده نیز در همان شرایط قرار داده شدند و از آنها به عنوان شاهد استفاده شد. در این آزمایش، ریشه‌چه‌ها به میزان ۵۰۰ میکرولیتر از سوپانسیون مایه تلقیح سویه‌های مربوطه تیمار شدند.

آزمایش گلخانه‌ای

سوپانسیون مایه تلقیح باکتری‌ها با استفاده از سرنگ و به میزان ۵۰۰ میکرولیتر برای هر گیاهچه، روی ریشه‌چه‌ها و

جدول شماره ۱- برخی از خصوصیات محرك رشدی سویه‌های پوتدا ۱۶۸ و فلورسنس ۱۸۷ (بانک میکروبی موسسه خاک و آب)

ویژگی‌های محرك رشدی سویه‌های باکتری							سویه‌های باکتری
مشای اکولوژیکی							جداسازی سویه‌ها *
ریزوسفر گندم رقم کاسکوژن	ریزوسفر گندم رقم آذر	پوتدا - ۱۶۸	سویه‌های باکتری				
تولید HCN	تولید سیدروفور (mg/l)	تولید اکسین (قطر هاله به کلونی)	فعالیت آنزیم دی آمیناز ACC	حل کنندگی فسفات	مشای اکولوژیکی	جداسازی سویه‌ها *	سویه‌های باکتری
نسبتاً زیاد	۱۷/۹۲۱	۲/۲۵	-	-	ریزوسفر گندم رقم کاسکوژن	پوتدا - ۱۶۸	سویه‌های باکتری
-	۵/۱۵۲	۱/۰۵	-	+	ریزوسفر گندم رقم آذر	فلورسنس - ۱۸۷	سویه‌های باکتری

* رقم گاسکوژن یک رقم پاییزه و پاکوتاه بوده که به صورت آبی در مناطق سردسیر کشت می‌شود در حالی که رقم آذر یک رقم پاییزه و مقاوم به خشکی است که به صورت دیم در مناطق سردسیر و معتدل کشت می‌شود. (- و + به ترتیب فاقد و دارای ویژگی محرك رشدی).

میلی لیتر کلروفرم شستشو شد. فاز کلروفرمی به کمک دستگاه تبخیر کننده دوران خشک شد. سپس ۲۵ میلی لیتر کلروفرم و ۱۰ میلی لیتر اسید سولفوریک ۱ نرمال به آن اضافه و کاملاً به هم زده شد. بعد فاز کلروفرمی جدا و دور ریخته شد و فاز آبی حاوی آلکالوییدها تا ۱۱ - ۱۰ pH با محلول آمونیاک ۲۵ درصد تنظیم شد. آلکالوییدها یکبار با ۲۵ میلی لیتر و دو بار با ۱۰ میلی لیتر کلروفرم استخراج شدند. محلول حاصل با سدیم سولفات اندیر آبگیری و صاف شد. روی صافی با ۲۰ - ۱۰ میلی لیتر کلروفرم شستشو و نمونه حاصل قبل از آنالیز با دستگاه GC در ۲ - ۱ میلی لیتر متانول HPLC حل شد. آلکالوییدهای استخراج شده پس از آماده‌سازی به مقدار ۱ میکرولیتر به دستگاه GC تزریق شدند تا نوع ترکیب‌های تشکیل‌دهنده آنها مشخص شود. دستگاه گاز کروماتوگرافی استفاده شده از نوع Acme 6000 GC با ستون به طول ۳۰ متر، قطر داخلی ۰/۲۵ میلی متر و ضخامت لایه ۰/۲۵ میکرومتر از نوع HP-5 MS بود. برنامه دمایی ستون شامل: دمای ابتدایی آون ۵۰ درجه سانتی گراد و توقف در این دما به مدت ۵ دقیقه، گرادیان حرارتی ۳ درجه سانتی گراد در هر دقیقه، افزایش دما تا ۴۰ درجه سانتی گراد با سرعت ۱۵ درجه در هر دقیقه، افزایش دما تا ۳۰۰ درجه سانتی گراد و سه دقیقه توقف در این دما بود. دمای اتاقک تزریق ۲۹۰ درجه سانتی گراد، و از گاز هلیوم به عنوان گاز حامل با سرعت جريان ۰/۸ میلی لیتر در دقیقه استفاده شد. شناسایی آلکالوییدهای هیوسیامین و اسکوپولاوین بر اساس مقایسه زمان بازداری (Retention Time) دستگاه GC با داده‌های طیف جرمی (Mass Spectra) و استانداردهای مربوطه آنها انجام شد.

قطر مساوی و کمتر از ۱ میلی متر) و ضخیم (با قطر بیشتر از ۱ میلی متر) تقسیم و وزن تر و خشک آنها اندازه‌گیری شد.

تعداد و سطح برگ

بخش شاخصاره به دو قسمت برگ‌های طوقه‌ای و دمبرگ جدا شدند. پس از شمارش تعداد برگ‌ها، سطح آنها با دستگاه نوری اندازه‌گیری سطح برگ (LICOR Photoelectric Area Meter) تعیین شد.

برداشت و آماده‌سازی نمونه‌های گیاهی

نمونه‌های ریشه و شاخصاره بلافارسله پس از برداشت در سایه در معرض خشک شدن قرار گرفتند. عمل خشک کردن باید تا زمان تسهیل در پودر شدن گیاه ادامه یابد. رطوبت اندامها در این حالت حدود ۲ درصد است. پس از پودر کردن مواد گیاهی با آسیاب برقی، جهت الک کردن آن از توری آزمایشگاه (اندازه ۳۰ و قطر منفذ ۵۴۵ میکرومتر) (Mesh) استفاده شد.

استخراج و آنالیز آلکالوییدها

استخراج آلکالوییدها به روش اختصاصی و به وسیله حلال‌های مختلفی انجام شد [۱۰]. در این روش ۲ گرم از ماده خشک گیاهی با ترکیب کلروفرم-متانول-آمونیاک ۲۵ درصد به نسبت ۱:۵:۱۵ و به مدت ۱۰ دقیقه در معرض اولتراسونیک قرار گرفت. سپس نمونه به حمام آب گرم (۴۰ درجه سانتی گراد) به مدت ۱ ساعت انتقال داده شد. عصاره حاصل، از کاغذ صافی عبور داده شد و روی صافی دو بار با ۱۰

ضخیم) در گیاهان تحت تیمار پوتیدا و فلورسنس در همه تیمارهای تنش کم آبی به طور معنی داری بیشتر از وزن خشک کل شاخساره بود در حالی که این روند در گیاهان شاهد بدون تلقیح باکتری ها مشاهده نشد. استفاده از سویه های باکتری محرک رشد، اثرات منفی تمام سطوح تنش کم آبی روی گیاه را کاهش داد (جدول شماره ۲). نقش سودوموناس پوتیدا در تحریک رشد شاخساره در شرایط تنش کم آبی خفیف بسیار برجسته تر به نظر می رسد. در صورتی که در شرایط تنش شدید، حداکثر افزایش وزن خشک شاخساره در تیمار سودوموناس فلورسنس به دست آمد. در این شرایط (تنش شدید کم آبی، W3) تعداد برگ در گیاهان تحت تیمار فلورسنس به اندازه $38/5$ درصد بیشتر از تیمار شاهد بود و به همین دلیل وزن خشک شاخساره در این تیمار افزایش $1/83$ برابری داشت. تنش کم آبی همچنین باعث کاهش وزن خشک ریشه شد اما نسبت ریشه به شاخساره را افزایش داد. تلقیح سویه های پوتیدا و فلورسنس در شرایط تنش کم آبی باعث افزایش معنی داری در رشد ریشه در مقایسه با تیمار بدون تلقیح باکتری شد. در شرایط حداکثر رطوبتی (W1) تیمار پوتیدا و فلورسنس در مقایسه با تیمار شاهد به ترتیب باعث افزایش 58 درصد و 51 درصد وزن خشک ریشه شد. در شرایط تنش شدید، تیمار پوتیدا و فلورسنس به ترتیب باعث افزایش 92 درصد و 115 درصد وزن ریشه در مقایسه با تیمار بدون تلقیح باکتری شد.

تغییرات معنی داری در وزن خشک ریشه های ظریف و ضخیم در ارتباط با تیمارهای مختلف مشاهده شد (جدول شماره ۲). وزن خشک ریشه های ظریف و ضخیم تحت تیمار تنش کم آبی کاهش یافت. تنش شدید در مقایسه با تنش خفیف برای ریشه های ظریف مضریت بود. به عبارت دیگر وزن ریشه های با قطر کمتر از 1 میلی متر کاهش شدیدتری $53/9$ درصد) نسبت به ریشه های ضخیم ($34/9$ درصد) در گیاهان بدون تلقیح باکتری داشت. تلقیح سودوموناس های پوتیدا و فلورسنس اثر منفی تنش کم آبی روی رشد ریشه را تخفیف داد. درصد کاهش وزن ریشه های ظریف در تیمار پوتیدا و فلورسنس در شرایط تنش شدید در مقایسه با تنش خفیف به

عملکرد آلکالوئیدها با توجه به محتوی آنها و تولید بیوماس گیاهی از رابطه زیر به دست آمد.

(میلی گرم) وزن خشک \times (درصد ماده خشک) محتوی آلکالوئید = (میلی گرم در گیاه) عملکرد آلکالوئید

روش تجزیه و تحلیل اطلاعات و محاسبات آماری برای تجزیه و تحلیل داده های آماری حاصل از اندازه گیری صفات، تعیین انحراف استاندارد ($\pm SD$) و همچنین ضرایب همبستگی بین صفات مورد بررسی از نرم افزار SAS و MSTAT-C استفاده شد. مقایسات میانگین صفات موردنظر به روش آزمون حداقل اختلاف معنی دار (LSD) انجام شد.

نتایج

تولید ماده خشک گیاهی (بیوماس ریشه و شاخساره) نتایج تجزیه واریانس نشان داد که پارامترهای رشد به طور معنی داری تحت تأثیر تنش کم آبی و باکتری های سودوموناس قرار گرفتند. وزن خشک کل شاخساره (برگ + دمبرگ) در شرایط تنش خفیف (W1) به طور معنی داری با تیمار سویه های پوتیدا (33 درصد) و فلورسنس (25 درصد) در مقایسه با تیمار بدون تلقیح باکتری (C) در همان شرایط رطوبتی (W1) افزایش یافت (جدول شماره ۲). این شاخص تحت شرایط تنش متوسط (W2) نیز با تیمار پوتیدا (53 درصد) و فلورسنس (60 درصد) در مقایسه با تیمار شاهد در شرایط رطوبتی مربوطه زیاد شد. در شرایط تنش شدید (W3) وزن خشک کل شاخساره در تیمارهای پوتیدا و فلورسنس به ترتیب 62 و 83 درصد در مقایسه با تیمار بدون تلقیح در همان شرایط رطوبتی افزایش یافت. وزن خشک کل شاخساره به طور معنی داری با افزایش سطوح تنش کاهش یافت. درصد کاهش در گیاهان تلقیح نشده (48 درصد) در مقایسه با تیمارهای پوتیدا (36 درصد) و فلورسنس (23 درصد) خیلی محسوس و قابل توجه بود (جدول شماره ۲). وزن خشک کل ریشه (ریشه های ظریف + ریشه های

جدول شماره ۲- میانگین اثرات متقابل تنش کم آبی و سودوموناس ها بر روی وزن خشک ریشه و شاخصاره گیاه بذرالبغ (انحراف معیار ± میانگین مریعات)

تیمار	وزن خشک (گرم در گیاه)					
	کل ریشه	وزن خشک (گرم در گیاه)	دمبرگ	برگ	کل شاخصاره	ریشه های ظرفی
سودوموناس	۷/۹۰±۰/۳۰۸	۵/۱۷±۰/۱۶۹	۲/۷۴±۰/۱۴۰	۷/۰۷±۰/۱۴۰	۱/۷۳±۰/۰۴	۵/۳۴±۰/۱۰
سودوموناس W1	۷/۵۵±۰/۲۷۷	۴/۹۹±۰/۱۵۱	۲/۵۶±۰/۱۲۷	۷/۶۳±۰/۱۳۶	۱/۵۷±۰/۰۲	۵/۰۶±۰/۱۱
شاهد	۴/۹۸±۰/۰۵۶	۳/۴۵±۰/۰۳۲۰	۱/۶۳±۰/۰۲۴۸	۵/۳۰±۰/۰۲۳۴	۱/۲۳±۰/۱۱	۴/۰۷±۰/۱۳
سودوموناس	۶/۲۹±۰/۰۲۶۰	۴/۱۶±۰/۰۱۶۱	۲/۱۴±۰/۰۱۰۰	۵/۰۲±۰/۰۹۲	۱/۴۱±۰/۰۷	۴/۱۰±۰/۰۹
سودوموناس W2	۶/۹۰±۰/۰۲۳۰	۴/۵۸±۰/۰۱۱۷	۲/۳۲±۰/۰۱۱۳	۵/۰۵±۰/۰۸۵	۱/۴۶±۰/۰۳	۴/۲۹±۰/۰۵
شاهد	۲/۶۰±۰/۰۲۳۸	۲/۶۲±۰/۰۲۵۱	۰/۹۸±۰/۰۰۵۵	۳/۰۹±۰/۱۶۶	۰/۹۵±۰/۱۰	۲/۶۴±۰/۰۹
سودوموناس	۵/۶۵±۰/۰۱۰۹	۳/۸۷±۰/۰۰۹۱	۱/۷۸±۰/۰۰۹۲	۴/۴۶±۰/۱۴۰	۰/۹۹±۰/۰۳	۳/۴۷±۰/۰۱۷
سودوموناس W3	۶/۳۱±۰/۰۲۴۲	۴/۲۱±۰/۰۱۳۵	۲/۱۰±۰/۰۱۰۸	۵/۰۴±۰/۰۶۱	۱/۱۵±۰/۱۱	۳/۹۰±۰/۰۵
شاهد	۲/۹۳±۰/۰۱۹۹	۲/۱۸±۰/۰۱۹۰	۰/۷۵±۰/۰۰۵۵	۲/۷۵±۰/۱۶۴	۰/۶۶±۰/۱۱	۲/۰۹±۰/۰۸

W2 و W3 به ترتیب تنش کم آبی تا تخلیه ۳۰ و ۹۰ درصد رطوبت مزروعه ای Pseudomonas fluorescence -۱۸۷ : PF و Pseudomonas putida -۱۶۸ : PP

فلورسنس در شرایط تنش شدید مشاهده شده است. به عبارت دیگر با استفاده از تیمار فلورسنس در مقایسه با تیمار بدون تلقیح در شرایط تنش خفیف و تنش شدید محتوی اسکوپولامین شاخصاره به ترتیب باعث افزایش ۳۵/۵ درصد و ۲۷/۳ درصد شد (جدول شماره ۳). عملکرد آلکالوییدهای (هیوسیامین و اسکوپولامین) ریشه و شاخصاره با افزایش تنش کم آبی تحت تیمارهای پوتیدا، فلورسنس و شاهد کاهش یافت (جدول شماره ۴). کاربرد سویه های سودوموناس در مقایسه با شاهد تا حدودی اثرات مضر تنش کم آبی روی رشد گیاه را تعديل و پارامترهای رشد را تحت تنش کم آبی بهبود بخشدید و باعث افزایش عملکرد آلکالوییدها شد. میزان کاهش عملکرد کل آلکالوییدهای (هیوسیامین + اسکوپولامین) ریشه در تیمار بدون تلقیح در مقایسه با تیمارهای پوتیدا و فلورسنس در شرایط تنش شدید به ترتیب ۲/۵ و ۳ برابر بود.

عملکرد آلکالوییدهای (هیوسیامین + اسکوپولامین) شاخصاره در گیاهان تحت تیمار پوتیدا در شرایط تنش خفیف و متوسط به ترتیب ۱/۷۵ و ۱/۹۳ برابر بیشتر از گیاهان شاهد بدون تلقیح بود. بیشترین عملکرد آلکالوییدهای ریشه، شاخصاره و کل گیاه در تیمار پوتیدا و در شرایط تنش خفیف حاصل شد. نتایج نشان داد که تیمار پوتیدا ۱۶۸ یک سویه برتر در شرایط تنش کم آبی خفیف بوده در حالی که سویه

ترتیب ۳۵ و ۱۷/۹ درصد به دست آمد. در مورد ریشه های ضخیم، درصد این کاهش در تیمار پوتیدا و فلورسنس در شرایط تنش شدید در مقایسه با تنش خفیف به ترتیب ۲۵ درصد و ۱۵/۶ درصد شد. افزایش وزن خشک ریشه های ظرفی در گیاهان تحت تیمار پوتیدا در مقایسه با گیاهان شاهد در شرایط تنش خفیف ۶۸ درصد برآورد شد.

تولید آلکالوییدهای هیوسیامین و اسکوپولامین ریشه و شاخصاره

اگر چه محتوی هیوسیامین و اسکوپولامین ریشه به طور معنی داری تحت تأثیر تنش کم آبی و سویه های سودوموناس قرار گرفت، اما اثرات متقابل آنها از نظر آماری معنی دار نبود، در حالی که اثر متقابل تنش کم آبی و باکتری ها روی عملکرد آلکالوییدهای ریشه و شاخصاره معنی دار بود. محتوی هیوسیامین و اسکوپولامین ریشه تحت شرایط تنش شدید در تیمار بدون تلقیح باکتری در مقایسه با شرایط تنش خفیف به ترتیب ۹/۶ و ۲۳/۸ درصد افزایش داشت (جدول شماره ۳). استفاده از سویه های پوتیدا و فلورسنس نیز جداگانه به ترتیب باعث افزایش محتوی هیوسیامین (۹/۴ و ۱۲/۱ درصد) و اسکوپولامین (۱۲/۲ و ۱۸/۴ درصد) ریشه شد. حداقل محتوی هیوسیامین (۰/۸۵ درصد ماده خشک) و اسکوپولامین (۰/۴۸ درصد ماده خشک) شاخصاره در گیاهان تحت تیمار

جدول شماره ۳- میانگین اثرات متقابل تنش کم آبی و سودوموناس‌ها بر روی محتوی هیوسیامین و اسکوپولامین ریشه و شاخصاره گیاه بذرالبیج
(انحراف معیار \pm میانگین مربعات)

شاخصاره	محتوی هیوسیامین (درصد ماده خشک)		نسبت ریشه به (R/S)	شاخصاره (R/S)	تیمار
	ریشه	شاخصاره			
۰/۴۳۴ \pm ۰/۰۰۵	۰/۱۰۶ \pm ۰/۰۰۵	۰/۸۳۳ \pm ۰/۰۰۶	۰/۲۴۴ \pm ۰/۰۰۵	۱/۱۱۸ \pm ۰/۰۲۸	سودوموناس PP
۰/۴۲۱ \pm ۰/۰۰۷	۰/۱۰۳ \pm ۰/۰۰۴	۰/۸۲۸ \pm ۰/۰۰۶	۰/۲۳۹ \pm ۰/۰۰۵	۱/۱۲۸ \pm ۰/۰۳۱	سودوموناس PF
۰/۳۵۴ \pm ۰/۰۱۳	۰/۰۶۳ \pm ۰/۰۱۲	۰/۶۸۵ \pm ۰/۰۰۹	۰/۱۸۷ \pm ۰/۰۰۸	۰/۹۴۲ \pm ۰/۱۲۰	شاهد
۰/۴۴۱ \pm ۰/۰۰۴	۰/۱۱۱ \pm ۰/۰۰۲	۰/۸۳۷ \pm ۰/۰۰۵	۰/۲۵۴ \pm ۰/۰۰۵	۱/۱۴۱ \pm ۰/۰۵۶	سودوموناس PP
۰/۴۴۳ \pm ۰/۰۰۴	۰/۱۱۲ \pm ۰/۰۰۶	۰/۸۳۹ \pm ۰/۰۰۵	۰/۲۵۱ \pm ۰/۰۰۸	۱/۲۰۰ \pm ۰/۰۵۷	سودوموناس PF
۰/۳۶۳ \pm ۰/۰۰۸	۰/۰۷۰ \pm ۰/۰۱۳	۰/۷۰۱ \pm ۰/۱۱	۰/۱۹۲ \pm ۰/۰۱۰	۱/۰۰۶ \pm ۰/۱۰۵	شاهد
۰/۴۶۳ \pm ۰/۰۰۴	۰/۱۱۹ \pm ۰/۰۰۳	۰/۸۴۸ \pm ۰/۰۰۵	۰/۲۶۷ \pm ۰/۰۰۵	۱/۲۶۷ \pm ۰/۰۱۹	سودوموناس PP
۰/۴۸۰ \pm ۰/۰۰۴	۰/۱۲۲ \pm ۰/۰۰۶	۰/۸۵۵ \pm ۰/۰۰۵	۰/۲۶۸ \pm ۰/۰۰۶	۱/۲۵۱ \pm ۰/۰۶۱	سودوموناس PF
۰/۳۷۷ \pm ۰/۰۰۷	۰/۰۷۸ \pm ۰/۱۱	۰/۷۲۲ \pm ۰/۰۱۰	۰/۲۰۵ \pm ۰/۰۰۹	۱/۰۶۸ \pm ۰/۰۵۹	شاهد

W1، W2 و W3 به ترتیب تنش کم آبی تا تخلیه ۳۰، ۶۰ و ۹۰ درصد رطوبت مزرعه‌ای Pseudomonas fluorescence –۱۸۷؛ PF و Pseudomonas putida -۱۶۸؛ PP

جدول شماره ۴- میانگین اثرات متقابل تنش کم آبی و سودوموناس‌ها بر روی عملکرد هیوسیامین و اسکوپولامین ریشه و شاخصاره گیاه بذرالبیج
(انحراف معیار \pm میانگین مربعات).

عملکرد کل آلکالوئید (هیوسیامین+اسکوپولامین) (میلی گرم در گیاه)	عملکرد هیوسیامین (میلی گرم در گیاه)		تیمار		
	شاخصاره	ریشه			
۱۱/۷۱۶ \pm ۰/۴۰	۳/۰۷۶ \pm ۰/۰۹۵	۰/۸۳۵ \pm ۰/۰۵۶	۵/۸۸۷ \pm ۰/۱۴۹	۱/۹۲۷ \pm ۰/۱۱۵	سودوموناس PP
۱۰/۹۴۱ \pm ۰/۳۴	۲/۸۶۱ \pm ۰/۰۸۸	۰/۷۸۰ \pm ۰/۰۴۲	۵/۴۹۳ \pm ۰/۱۴۴	۱/۸۰۷ \pm ۰/۱۰۵	سودوموناس PF
۶/۷۵۷ \pm ۰/۴۳	۱/۸۷۸ \pm ۰/۰۹۸	۰/۳۱۶ \pm ۰/۰۹۲	۳/۶۳۰ \pm ۰/۱۹۲	۰/۹۳۳ \pm ۰/۱۴۵	شاهد
۹/۳۴۸ \pm ۰/۱۹	۲/۴۳۵ \pm ۰/۰۴۰	۰/۷۰۱ \pm ۰/۰۳۷	۴/۶۱۵ \pm ۰/۰۷۷	۱/۵۹۷ \pm ۰/۰۹۷	سودوموناس PP
۹/۸۸۳ \pm ۰/۰۹	۲/۵۰۰ \pm ۰/۰۱۲	۰/۷۷۳ \pm ۰/۰۴۴	۴/۸۲۵ \pm ۰/۰۴۱	۱/۷۳۵ \pm ۰/۱۱۱	سودوموناس PF
۴/۷۶۷ \pm ۰/۲۴	۱/۳۰۴ \pm ۰/۰۵۶	۰/۲۵۲ \pm ۰/۰۵۷	۲/۵۱۷ \pm ۰/۱۴۷	۰/۶۹۴ \pm ۰/۰۷۸	شاهد
۸/۰۳۲ \pm ۰/۳۰	۲/۰۶۵ \pm ۰/۰۸۲	۰/۶۷۳ \pm ۰/۰۳۲	۳/۷۸۴ \pm ۰/۱۴۱	۱/۵۱۰ \pm ۰/۰۵۷	سودوموناس PP
۹/۱۸۹ \pm ۰/۰۹	۲/۴۱۹ \pm ۰/۰۰۸	۰/۷۶۹ \pm ۰/۰۴۴	۴/۳۱۰ \pm ۰/۰۲۶	۱/۶۹۱ \pm ۰/۰۹۶	سودوموناس PF
۳/۸۴۹ \pm ۰/۱۷	۱/۰۳۶ \pm ۰/۰۴۵	۰/۲۳۰ \pm ۰/۰۴۳	۱/۹۸۳ \pm ۰/۰۹۰	۰/۶۰۰ \pm ۰/۰۵۶	شاهد

W1، W2 و W3 به ترتیب تنش کم آبی تا تخلیه ۳۰، ۶۰ و ۹۰ درصد رطوبت مزرعه‌ای Pseudomonas fluorescence –۱۸۷؛ PF و Pseudomonas putida -۱۶۸؛ PP

سطوح تنش می‌تواند به هورمون‌های گیاهی نسبت داده شود که الگوی تخصیص مواد فتوستزی در گیاهان را تغییر می‌دهند و از این طریق روی رشد ریشه تاثیر می‌گذارند و در نتیجه ریشه‌هایی انبوه با انشعاب زیاد حاصل می‌شوند و این ممکن است عامل اصلی افزایش بیوماس ریشه به شاخصاره در تلقیح باکتری‌ها باشد، این نتایج با گزارش بسیاری از محققان مطابقت دارد [۱۱]. اثرات مفید باکتری‌های محرک رشد و مکانسیم‌های

فلورسنس ۱۸۷ بیشترین کارآیی در بهبود رشد و تولید آلکالوئید گیاه را در شرایط تنش شدید اعمال می‌کند.

بحث

در این آزمایش افزایش وزن خشک ریشه در مقایسه با شاخصاره در گیاهان تحت تیمار پوتیدا و فلورسنس در تمام

شرایط رشد تغییر می‌کنند. دلیل عمدۀ افزایش تولید آکاللوییدها در تیمار باکتری‌ها این است که این میکرووارگانیسم‌ها با تولید هورمون‌های رشد به عنوان یک محرك در ساخت تروپان آکاللوییدها عمل می‌کنند. طبق گزارش محققان، هورمون‌های آکاللوییدها عمل می‌کنند. شیمیایی و فیزیکی در تولید متابولیت‌های ثانویه گیاهان دارویی عمل می‌کنند [۲۱، ۲۰]. در این تحقیق مقدار ریشه‌های ظریف، در تیمار سودوموناس‌ها در مقایسه با تیمار عدم تلقیح بیشتر بود (جدول شماره ۲) و این ممکن است علت اصلی افزایش تولید آکاللوییدهای هیوسیامین و اسکوپولامین در تیمار سودوموناس‌ها باشد چونکه طبق گزارش ناکانیشی و همکاران (۲۰۰۰) رشد ریشه، یکی از عوامل مهم تعیین‌کننده ترکیب تروپان آکاللوییدها بوده و میزان این ترکیبات بر مبنای قطر ریشه متفاوت می‌باشد [۲۲]. همچنین گیاهان تحت تیمار پوییدا در شرایط تنش خفیف در مقایسه با سایر تیمارها بیشترین نسبت از ریشه‌های ظریف را داشتند که ممکن است باعث عملکرد زیاد هیوسیامین و اسکوپولامین اندام‌ها شده باشد. دلیل دیگر افزایش این متابولیت‌ها در اندام‌های ریشه و شاخساره گیاهان تحت تیمار سودوموناس‌ها ممکن است افزایش فعالیت آنزیمی به واسطه تولید هورمون‌های گیاهی و تخفیف تنش باشد. تنش کم آبی نیز اثر مثبتی (اما نه به اندازه سودوموناس‌ها) روی محتوی آکاللوییدهای اندام‌ها داشت. گزارش شده که افزایش اسیدهای آمینه آزاد، پروتئین‌ها و کربوهیدرات‌های محلول از جمله عواملی هستند که در گیاهان تحت تنش کم آبی سبب افزایش محتوی آکاللوییدها می‌شوند [۲۳]. اما تنش، به طور معنی‌داری باعث کاهش بیوماس گیاه (که نقش اصلی را در تعیین عملکرد آکاللویید دارد) می‌شود. آزمایش‌های قبلی توسط محققان نشان داد که تولید ایندول آکاللوییدها می‌تواند با محرك‌های قارچی تحریک شود [۲۴]. نتایج مشابهی از افزایش ایندول آکاللوییدها مانند آجمالاسین در گیاه پروانش در نتیجه تیمار سودوموناس فلورسنس در شرایط تنش خشکی گزارش نموده‌اند [۲۵]. اثر متقابل بین محرك‌ها و گیرنده‌ها در سطح سلول از دلایل اصلی عمل ترشح متابولیت‌های ثانویه محاسب می‌شود که در نتیجه آن تولید متابولیت‌های ثانویه افزایش می‌یابد [۲۰]. در مطالعه

متداول سازش گیاهان به تنش کم آبی همیشه و به صورت متقابل با تغییرات استثنایی در مرفوولژی ریشه مانند طول ریشه، مساحت سطح ریشه، وزن خشک ریشه، رشد تارهای کشنده و انشعاب‌سازی ریشه مرتبط است [۱۲]. مارسلو و همکاران (۲۰۰۰) نشان دادند که لوبيای تلقیح شده با آزوسپریلوم (*Azospirillum brasilense*) که به عنوان یک باکتری محرك رشد و تثیت کشنده نیتروژن است، طول و سطح ریشه را در مقایسه با تیمار شاهد افزایش داده و سیستم ریشه‌ای با ریشه‌های نازک تر و طویل‌تر حاصل شده است [۱۳]. طبق گزارش اسموکر (۱۹۹۳) گیاهانی که دارای ریشه‌های خیلی ظریف هستند به دلیل مساحت بیشتر سطح ویژه ریشه در جذب آب و مواد غذایی کارآمدتر هستند [۱۴]. علت عمدۀ کاهش رشد ریشه (خصوصاً ریشه‌های ظریف) با افزایش شدت تنش کم آبی می‌تواند تولید رادیکال‌های آزاد (Reactive Oxygen Species (ROS)) باشد که در شرایط تنش کم آبی ایجاد می‌شوند و به بافت‌های گیاهی مخصوصاً ریشه (به دلیل حساسیت زیاد فعالیت مریستم ریشه به گونه‌های فعال اکسیژن) آسیب می‌رسانند [۱۵]. به منظور کاهش اثرات مخرب گونه‌های فعال اکسیژن، سیستم‌های تقویت کشنده آنتی‌اکسیدانت (مثل کاربرد باکتری‌های محرك رشد) ضروری می‌باشد [۱۶] و کاربرد این سویه‌ها اثرات منفی تنش کم آبی روی رشد ریشه‌های ظریف را کاهش می‌دهد. به این صورت که باکتری‌های محرك رشد، روی تارهای کشنده و اپیدرم ریشه گیاهان کلونیزه کرده [۱۷] و در نتیجه باعث تخفیف آسیب اکسیداتیوی از طریق افزایش فعالیت آنتی‌اکسیدانت کاتالاز می‌شوند [۱۸]. نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد که سویه فلورسنس ۱۸۷ کارآیی بهتری نسبت به سویه پوییدا ۱۶۸ در شرایط تنش متوسط و شدید داشته است. دلیل آن می‌تواند به ویژگی‌های چند گانه محرك رشد این سویه‌ها (جدول شماره ۱) نسبت داده شود. نتایج مشابه‌ای نیز از نقش منشای اکولوژیکی سویه‌ها به عبارت دیگر مناطقی که سویه‌ها از آن جداسازی می‌شوند، روی کارآیی آنها توسط مایاکا (۲۰۰۴) گزارش شده است [۱۹].

ریشه در گیاهان خانواده سیب‌زمینی مکان بیوسترن تروپان آکاللوییدها است و این متابولیت‌ها با مراحل نموی گیاه و

در آزمایش حاضر یک رابطه خطی و معنی داری ($p < 0.05$) بین وزن خشک کل ریشه و محتوی آalkaloidهای ریشه (هیوسیامین و اسکوپولامین) در مرحله رشد رویشی گیاه بذرالبنج تحت سطوح مختلف تنفس کم آبی و سویه‌های سودوموناس یافت شد. بین عملکرد کل آalkaloidهای و وزن خشک کل شاخصاره نیز یک رابطه خطی و معنی داری ($R^2 = 0.89$) مشاهده شد. همچنین بین عملکرد اسکوپولامین شاخصاره و وزن خشک ریشه‌های طریف بیشترین همبستگی مثبت مشاهده شد ($p < 0.01$). بیشترین نسبت اسکوپولامین به هیوسیامین (0.53) که معیاری از کیفیت آalkaloid است و همچنین بیشترین محتوی آalkaloidهای ریشه و شاخصاره، در تیمار فلورسنس تحت شرایط تنفس شدید مشاهده شد. مطابق نتایج این آزمایش، افزایش 63 درصد عملکرد اسکوپولامین شاخصاره گیاه بذرالبنج در مرحله رشد رویشی با کاربرد سویه پوتیدا 168 به همراه تخلیه 30 درصد رطوبت ظرفیت مزرعه‌ای قابل دستیابی است.

تشکر و قدردانی

از تمامی اعضای هیات علمی و کارمندان محترم گروه زراعت و اصلاح نباتات پردیس کشاورزی دانشگاه تهران، پژوهشکده گیاهان دارویی جهاددانشگاهی و مؤسسه تحقیقات خاک و آب کشور قدردانی می‌شود.

حاضر اندام شاخصاره بذرالبنج در تمام تیمارها تجمع آalkaloid بیشتری نسبت به ریشه داشت. بدیهی است که ریشه‌ها محل بیوستز و ذخیره آalkaloidها محسوب می‌شوند اما ممکن است در اثر شرایط ایجاد شده، این متابولیت‌ها به اندام‌های هوایی گیاه منتقل شده باشند، در برخی موارد انتقال فعال این آalkaloidها مشاهده شده اما عمدها از طریق آوندهای چوبی صورت می‌گیرد [۲۶]. سویه‌های باکتری استفاده شده در این آزمایش از نظر تولید اکسین، سیدروفور و اتحلال فسفر متفاوت بودند (جدول شماره ۱). ظرفیت زیاد در تولید اسید آلی (حالیت زیاد فسفر) توسط سویه فلورسنس ممکن است یکی از مکانیسم‌های عمدۀ افزایش محتوی آalkaloid در استفاده از این سویه در شرایط تنفس باشد. نتایج مشابهی نیز در ارتباط با تولید ارگوت آalkaloid در ریشه‌های تلقیح شده گیاه فستوکای بلند که مستقیماً با فراهمی فسفر در خاک افزایش پیدا کرد پیشتر توسط مالینوسکی و همکاران (۱۹۹۸) گزارش شده است [۲۷]. همبستگی نزدیکی نیز بین محتوی فسفر و تحمل تنفس کم آبی توسط سوبرامانیان و همکاران (۱۹۹۵) گزارش شده است [۲۸]. سویه پوتیدا در شرایط تنفس متوسط و شدید در مقایسه با فلورسنس و شرایط تنفس خفیف، ضعیف‌تر عمل نمود. آزمون بیوشیمیابی نشان داد که سویه پوتیدا یک سویه کارآمد در تولید اسید سیانیدریک است. هر چند این ماده در رشد و نمو گیاه نقشی اعمال نمی‌کند اما به عنوان یک عامل فیتوتوکسیک بوده که قادر به بازداری آنزیمهای دخیل در فرآیندهای متابولیک است.

منابع

- Nussbaumer P, Kapetanidis I, and Christen PH. Hairy roots of *Datura Candia* XD. *Aurea*: effect of culture medium composition on growth and alkaloid biosynthesis. *Plant cell Reports*. 1998; 17: 405 - 9.
- Oksman Caldentey KM, Hiltunen R. Transgenic crops for improved pharmaceutical products. *Field Crop Res*. 1996; 45: 57 - 69.
- Gritothe G and Drager B. Tropane alkaloids metabolic response to carbohydrate signal in root cultures of *Atropa belladonna*. *Plant Sci*. 2002; 163: 979 - 85.
- Zayed R and Wink M. Induction of tropane alkaloid formation in transformed root cultures of *Brugmansia suaveolens* (Solanaceae). *Z Naturforsch* 2004; 59: 863 - 7.

5. Willaman JJ, Li HL. Alkaloid bearing plants and their contained alkaloids. *J. Nat. Prod.* 1970; 30: 1 – 4.
6. Dobbelaere S, Croonenborghs A, Thys A, Broek AV, Vanderleyden J. Phytostimulatory effect of *Azospirillum brasilense* wild type and mutant strains altered in IAA production on wheat. *Plant Soil.* 1999; 212: 155 - 64.
7. Selmar D. Potential of salt and drought stress to increase pharmaceutical significant secondary compounds in plants. *Landbauforschung - vTI Agriculture and Forestry Res.* 2008; 58: 139 - 44.
8. Sanchez BJ, Trinitario M, Ferradez M, Angeles M, Asuncio M, Juan JA. Variations in water status, gas exchange, and growth in *Rosmarinus officinalis* plants infected with *Glomus deserticola* under drought conditions. *J. Plant Physiol.* 2004; 161: 675 – 82.
9. Wu QS, Xi RX, Zou YN. Improved soil structure and citrus growth after inoculation with three *Arbuscular mycorrhizal* fungi under drought stress. *Europ. J. of Soil Biol.* 2008; 44: 122 - 8.
10. Kamada H, okamura N, Satake M, Harada H, Shimomura K. Alkaloid production by hairy root cultures in *Atropa belladonna*. *Plant Cell Rep.* 1986; 5: 239 - 42.
11. Potters G, Pasternak TP, Guisez Y, Palme KJ, Jansen MAK. Stress-induced morphogenic responses: growing out of trouble? *Trends in Plant Science.* 2007; 12: 98 – 105.
12. Okon Y, Vanderleyden J. Root-associated *Azospirillum* species can stimulate plants. *ASM News* 1997; 63: 366 - 70.
13. Marcelo AG, Saul B, Okon Y, Jaime K. Effects of *Azospirillum brasilense* on root morphology of common bean (*Phaseolus vulgaris* L.) under different water regimes. *Biol. Fertil. Soils.* 2000; 32: 259 – 64.
14. Smucker AJM. Soil environmental modifications of root dynamics and measurement. *Annu. Rev. Phytopathol.* 1993; 31: 191 – 212.
15. Foreman J, Demidchik V, Bothwell JHF, Mylona P, Miedema H, Torres MA, Linstead P, Costa S, Brownlee C, Jones JDG, Julia MD, Liam D. Reactive oxygen species produced by NADPH oxidase regulate plant cell growth. *Nature.* 2003; 422: 442 - 6.
16. Foyer CH, Lelandais M, Kunert KJ. Photooxidative stress in plants. *Physiologia Plantarum.* 1994; 92: 696 – 717.
17. Campbell R, Greaves MP. Anatomy and community structure of the rhizosphere, In Lynch, JM., Ed., the rhizosphere. John Wiley and Sons Ltd: Chichester, 1990, pp: 11 - 34.
18. Kohler J, Hernandez JA, Caravaca F, Roldan A. PGPR and AM fungi modify alleviation biochemical mechanisms in water stressed plants. *Funct. Plant Biol.* 2008; 35: 141 – 51.
19. Mayaka S, Tsipora T, Bernard R, Glick BR. Plant growth-promoting bacteria that confer resistance to water stress in tomatoes and peppers. *Plant Science* 2004; 166: 525 – 30.
20. Vasconsuelo A, Boland R. Molecular aspects of the early stages of elicitation of secondary metabolites in plants. *Plant Science* 2007; 172: 861 – 75.
21. Jaleel CA, Gopi R, Panneerselvam R. Growth and photosynthetic pigments responses of two varieties of *Catharanthus roseus* to triadimefon treatment. *C. R. Biologies* 2008; 331: 272 - 7.
22. Nakanishi F, Sasaki K, Shimomura K. Kinetics of littorine content in various developing stages of regenerates of *Atropa belladonna*. *Plant Cell Reports* 2000; 19: 1021 – 6.
23. Brodbeck B, Strong D. Amino acid nutrition of herbivorous insects and stress to host plants; In Barbosa P, Shultz JC., Eds., Insect Outbreaks. Academic Press: San Diego, CA, 1987, pp: 347-364.
24. Karthikeyan B, Jaleel CA, Gopi R, Deiveekasundaram M. Alterations in seedling vigour and antioxidant enzyme activities in *Catharanthus roseus* under seedpriming with native diazotrophs. *J. Zhejiang Univ. Sci. B.* 2007; 8: 453 – 7.

- 25.** Jaleel CA, Manivannan P, Sankar B, Kishorekumar A, Gopi R, Somasundaram, R, Panneerselvam R. *Pseudomonas fluorescens* enhances biomass yield and ajmalicine production in *Catharanthus roseus* under water deficit stress. *Colloids Surf. B: Bio.* 2007; 60: 7 – 11.
- 26.** Rafael Z, Bernardo H, Manuel C, Antonio T. Tropane alkaloid distribution in *Atropa baetica* plants. *J. of Chemical Ecol.* 1997; 23 (8): 2059 - 66.
- 27.** Malinowski DP, Belesky NS, Hill VC, Baligar Fedders JM. Influence of phosphorus on the growth and ergot alkaloid content of *Neotyphodium coenophialum*-infected tall fescue (*Festuca arundinacea Schreb.*). *Plant and Soil.* 1998; 198: 53 – 61.
- 28.** Subramanian KS, Charest C. Influence of *Arbuscular mycorrhizae* on the metabolism of maize under drought stress. *Mycorrhiza.* 1995; 5: 273 - 8.

